

РЕШЕНИЕ

№ 4140

гр. София, 23.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2820** по описа за **2021** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], срещу Решение № 20236412 от 27.10.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 107-и състав, постановено по нахд № 2444/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-003226 от 04.12.2019 г., издадено от директора на Дирекция “Инспекция по труда” (ДИТ) Софийска област, с което на основание чл.414, ал.3, вр. чл.415в, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 100 лв. за нарушение на чл.62, ал.3, вр. чл.1, ал.2 КТ.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Твърди, че районният съд неправилно е приел за доказано вмененото му нарушение по чл.62, ал.3 КТ. Поддържа, че съставеният АУАН е връчен при съществено процесуално нарушение на чл.43, ал.1 ЗАНН, тъй като А. М. И. няма представителна власт „за образуване на административнонаказателно производство“, поради което АУАН следвало да се връчи лично на управителя на дружеството. Визира приложение начл.28 ЗАНН. Моли

съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено НП. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба Дирекция “Инспекция по труда” Софийска област чрез процесуалния си представител юкр. И. оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 27.10.2020 г. по нахд № 2444/2020 г., СРС, НО, 107-и състав, е потвърдил НП № 23-003226 от 04.12.2019 г., издадено от директора на ДИТ Софийска област, с което на основание чл.414, ал.3, вр. чл.415в, ал.1 от КТ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 100 лв. за нарушение на чл.62, ал.3, вр. чл.1, ал.2 КТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя И. Г. И., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица, в сроковете по чл.34 ЗАНН, съдържат всички необходими реквизити според чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, без при съставянето им да са допуснати съществени процесуални нарушения, вкл. по чл.43, ал.1 ЗАНН. По приложението на материалния закон съдът е изложил мотиви за доказаност на нарушението на чл.62, ал.3 КТ, тъй като при прекратяване на трудовото правоотношение с Д. Б. И. на 25.08.2019 г. [фирма] не изпратило в срок уведомление до съответната ТД на НАП. Приел е за неоснователно искането на жалбоподателя за приложение на чл.28 ЗАНН с оглед наложената санкция по чл.415в КТ.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 107-и състав, е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Следва да се отбележи пълното припокриване между доводите на наказаното лице в жалбите до СРС и до АССГ, поради което и на основание чл.221, ал.2 АПК в правомощията на касационната инстанция е да препрати към мотивите на първоинстанционния съд, който в пълнота е обсъдил всички възражения и е намерил правилна правна обосновка, която напълно се споделя от настоящия състав.

Правилен е изводът на решаващия съд за липса на нарушение на чл.43, ал.1 ЗАНН. Съставеният АУАН е връчен на надлежно упълномощен представител – А. М. И., която е представила пълномощно вх. № 19117851 от 09.12.2019 г. по описа на ДИТ Софийска област, с право да представлява [фирма] пред Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ – Софийска област, като представя, подписва и получава всички необходими документи във връзка с това. Пълномощното е издадено във

връзка с връчена на 04.12.2019 г. на А. М. И. призовка по чл.45, ал.1 АПК с искане за представяне на документи на 09.12.2019 г. Текстът на пълномощното е общо и дава право на неговия приносител да получава „всички необходими документи“. Както правилно е приел районният съд, това е достатъчно за връчване на АУАН. Твърденията на касатора за необходимост от изрично вписване на упълномощаване за получаване на АУАН биха били верни, ако текстът на пълномощното не беше общ, а изричен за конкретно визирани в него документи. Посоченото в документа представителство на [фирма] пред ДИТ Софийска област за получаването на всички документи, дава право на А. М. И. да получи и АУАН.

Обосновано районният съд е приел за доказано нарушението по чл.62, ал.3 КТ, която разпоредба задължава работодателя в седемдневен срок от прекратяване на правоотношението да изпрати уведомление за това до съответната ТД на НАП. Безспорно е установено по делото, от приложените документи и показанията на актосъставителя И. И., че при прекратено трудово правоотношение с Д. Б. И. на 25.08.2019 г., съобщение по чл.62, ал.3 КТ е изпратено едва на 04.12.2019 г., а не във визирания срок, изтекъл на 02.09.2019 г. (01.09.2019 г. е неделя, неработен ден). Правилно при тези данни, в АУАН и НП нарушението е прието за извършено на 03.09.2019 г. Изпращането на уведомление по чл.62, ал.3 КТ повече от три месеца след изтичане на законоустановения срок не отговаря на изискването на маловажност на нарушението по смисъла на чл.28 ЗАНН – да разкрива по-ниска степен на обществена опасност от други нарушения от същия вид.

Нещо повече, както правилно е отбелязал районният съд, административнонаказващият орган е проявил максимална снизходителност към нарушителя, като е наложил санкция по чл.415в КТ в размер на 100 лв., въпреки забраната по чл.415в, ал.2 КТ. Изложеното не навежда на незаконосъобразност на НП, тъй като административнонаказвателната отговорност на нарушителя е санкционирана със значително по-ниска санкция от тази по чл.414, ал.3 КТ. Приложението на нормата на чл.415в КТ, като специална такава, препятства приложението на общата норма на чл.28 ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 27.10.2020 г. на СРС, НО, 107-и състав е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.5 ЗАНН, чл.37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XVIII-ти Касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 20236412 от 27.10.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-и състав по нахд № 2444/2020 г. ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], да заплати на Главна инспекция по труда - Дирекция “Инспекция по труда” Софийска област, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.